

κατώρθωσεν ὁ Ἀπούλος ν' ἀποκτήσῃ τὴν εὐνοίαν τοῦ βασιλέως. Φαίνεται, ὅτι ὁ Ἕλλην οὗτος ἦτο εὐφυής καὶ εἶχε τὰς εἰδεύσεις ἐφ' ἱκανὸν εἰς τὴν Ἀνατολὴν γνωρίσας ἐκ τοῦ πλησίον τοὺς Ἰνδοὺς, παρ' ὧν εἶχε διδασχθῆ τὴν τεχνουργίαν καὶ τὴν θαυματοποιάν· ἡ συναναστροφή τοῦ Ἀπούλου ἦτο λίαν εὐχάριστος· ἐκεῖνο ὅμως, ὅπερ καθίστα αὐτὴν εὐχαριστοτέραν, ἦτο συλ-

Ἄλλος οὗτος, ἔλεγον, εἶχε τὴν ιδιότητά νὰ θεραπεύῃ τοὺς πυρετοὺς καὶ νὰ ἐπαναγάγῃ τὴν νεότητά εἰς ὃν τινα τὸν ἔφερον.

Οἱ λόγοι οὗτοι ἐφθασαν εἰς τὴν ἀκοὴν τοῦ βασιλέως, ὅστις ἐπιθυμήσας νὰ ἴδῃ τὸ ἀλεξίτηριον τοῦτο, ἐπεμψεν ἕνα τῶν εὐγενῶν του ὅπως τὸ ζητήσῃ παρὰ τοῦ Ἀπούλου.



Τὸ «Σκάφος» καὶ ὁ τεχνητὸς ἄνεμος.

λογή τις πολυτίμων σπανίων λίθων τὴν ὁποίαν εἶχε, καὶ περὶ ἧς μέγας ἐγένετο λόγος ἐν τῇ Αὐλῇ· ἐκτὸς δ' ὅλων τούτων ἦτο ἐλευθέριος καὶ πλείσται τῶν ἐν τέλει κυριῶν ἠράσθησαν αὐτοῦ.

Ἰδίως ἐκέκμητο ἐξοχόν τινα κάλαϊν περὶ οὓς πλείστα διηγοῦντο.

Ἄλλος οὗτος ἦν ὁ Σαϊντ-Ἀνιὰν ὁ εὐνοούμενος τοῦ βασιλέως, ὅστις μεταβάς παρὰ τῷ Ἕλληνι προέτεινεν αὐτῷ νὰ τῷ πωλήσῃ τὸν διεγείραντα τὴν περιέργειαν τοῦ κυρίου του λίθον.

— Εὐχρεστήητε νὰ εἴπητε τὴν τιμὴν του, λέγει τῷ Ἀπούλῳ, καὶ τὸν ἀγοράζω ἄνευ συμφωνίας.